

Kampkrant Zomerkamp Explorers Luxemburg
8 t/m 15 juli 2017
Echternach – Consdorf – Wiltz

MIR WËLLE BLÉIWE WAT MIR SIN

De explorers hebben een super gezellig zomerkamp achter de rug. Je kan het allemaal nalezen in deze kampkrant. Dit jaar zijn we relatief dichtbij huis gebleven met iets minder goed weer, wat de pret gelukkig niet kon drukken. We zijn gestart met de Mullerthaltrail die we in twee dagen helemaal rond hebben gelopen (deel 2). Eitje natuurlijk voor de mountaineers onder ons die de Hoge Tatra hebben bedwongen. Het was voor iedereen (behalve voor de leiding) een verrassing om te starten in Echternach, waar we nieuwe Vlaamse vrienden hebben gemaakt. Beter dan de bejaarde camping in Consdorf. In Wiltz aangekomen bleek deze jongerencamping aan alle verwachtingen te voldoen! Leuke buurmeisjes en een buurjongen/meisje, uber domme scouts uit Amersfoort, overal kampvuren en harde muziek of geschreeuw na 12 uur 's nachts, een stromende beek om in te kl*ten, bommen om tegen aan te slaan enz. enz. enz. Waarom hebben we eigenlijk nog activiteiten buiten het terrein gedaan? Onze burens zorgden voor voldoende animatie! Zoveel zelfs dat links en rechts van ons bijna mensen naar huis werden gestuurd. Wij, explorers uit Rotterdam, hebben ons natuurlijk uitmuntend gedragen. We hebben ook zeker wat ondernomen: een boomklimparcours, gezwommen, mountainbiken, luxemburgstad bezocht. We hebben zelfs het kamp afgesloten met een heuse bonte avond. Het was weer top, allemaal heel erg bedankt! En Floris bedankt voor het halen en brengen, daarmee zaten we toch lekker comfortabel op de heen en terugreis.

Jos en John

ZATERDAG 8 JULI - VERTREK & MULLERTHALTRAIL DEEL 1

Geschreven door: Manon

KKK: Jos

Na een jaar wachten, was het vandaag dan eindelijk zover. Alle grote tassen, slaapzakken, matjes, kratten, bier-tafels en 10 (te) gekke explorers verzamelden zich om 8.30 uur op Hoge Limiet 186-190. Hier stonden onze lief-tal-lige leiding Jos en Taba al op ons te wachten. Zoals gewoonlijk waren Floris en Loes een paar minuten te laat, maar dat zijn we van ze gewend. Even openen met een bakkie koffie, openen volgens de officiële regels en alle pappa's en mamma's een dikke kus/knuffel geven, die eindelijk weer een weekje rust hebben. De KKK was uiteraard voor Jos, omdat hij onze lieve Joost vorig jaar expres in Mallorca heeft laten liggen. Instappen en vertrekken maar! Een busje vol met kibbelende dames (en Jos), de auto van Taba, waar de ogen van Jan al voor de eerste grensovergang gesloten waren. En als derde auto, de auto van Floris die op een vette manier dit zomerkamp wilde beginnen en daarom maar begonnen met een bezoekje bij de eerste de beste Mac Donalds. Nadat Gijs de halve Mac had leegge-kocht, kreeg hij in België weer honger en besloten ze nog een bezoekje te brengen aan de Mac.

De taxi's van de explorers strandde een uur rijden vanaf Wiltz, vanaf hier had onze Directeur het leuke nieuws dat we de andere helft van de Mullerthalroute toch niet konden missen en mochten de coole explorers te voet verder. Het was een adembenemend landschap, met veel romantische bruggetjes, rotsen en uitzichten. Wel 7,8 kilometer verder, was daar het pittoreske dorpje Echternach. We belden de Directeur die ons het goede nieuws vertelde dat we nog ff het hele dorp door moesten lopen, maar wel een ijsje mochten kopen * Joepiiee*! Onze fantastische begeleiding (& Bo) gingen ondertussen opzoek naar een camping en de eerst boodschapjes doen voor de uitge-hongerde explorers. Na een aantal heerlijke chocolade ijsjes, was het tijd voor de laatste speurtocht. De 2 laatste kilometers van die dag werden gerent, op weg naar het eten en een slaapplek! Eenmaal aangekomen op de camp-ing, bleken we niet de enige te zijn. Chil & Ikki gingen als über welpenleiding gelijk socializen met de Vlaamse welpen kindjes.

Een goede geïmproviseerde maaltijd, gemaakt door de beste chef-koks Taba & Chil en als masterslaprinses Bo. We konden er weer een avond tegenaan. Door de lieve Vlaamse medescouts , waren we uitgenodigd voor een gezamen-lijk kampvuur en een drankje. Een aantal explorers gaven de welpen een slap entertainment programma, waarna de 'staigaires' pas lieten zien wat echt entertainment was! Dansjes, spelletjes, uitdagingen en heel veel zang, maakte het tot een heel groot feest. Wanneer de welpen en de wolven naar bed moesten, was de relaxtijd voor de leiding aangebroken. In een grote kring rond het kampvuur, gezellige mensen en gitaarmuziek maakte de avond en hiermee de eerste kampdag helemaal compleet.

ZONDAG 9 JULI - HIKE MULLERTHALTRAIL DEEL 2

Geschreven door: Manon

KKK: Stijn

Na een nacht die voor de ene wat langer was dan voor de andere, kwamen alle explorers weer fris en fruitig hun tentje uit gekropen. Taba & Jos hadden hier eerst nog een goede douche voor nodig. Nog voordat onze schone slaapsters Gijs en Erik ontwaakte, waren de spullen en tenten van de dames al allemaal ingepakt. Onze vroege vogel Borrie had zelfs al de tafels gedekt voor het ontbijt. De KKK ging deze dag naar Stijn, hij gaat de hele week als enige op een luchtbed slapen, en vergeet de pomp mee te nemen.

Alle hikerugzakken, bergschoenen, beenspieren en goede humeuren verzamelen, want na een heerlijk gevarieerd ontbijt gingen we aan het echte werk beginnen. Vandaag stonden er meer dan 24 hele kilometers van de Mullerthalroute op de planning. Onze vroege vogels en tevens wandelende snoepwinkel had zoveel suikers in zijn lichaam en rugzak dat hij deze kilometertjes wel even hardlopend kon doen. Bossen, romantische bruggetjes, mooie uitzichten, maar ook scheef liggende stenen, steile trappen en enorme bergen werden getrotseerd. Liters drinken gingen via onze mond naar binnen, waarna al dat vocht er via al onze poriën weer uit kwam stromen. We hadden wel een paar goede baantjes kunnen trekken in de zwembaden op onze rugen. Dit was ook niet zo goed, want de 'Instaweather' app van Taba gaf maar liefst 26 graden Celsius aan. Veel pauzes, heel veel liters water, maar gelukkig heel weinig blaren aan het einde van de tocht. Haha, het einde van de tocht, waarbij Taba, Loes, Gijs en Manon nog even als überscouts de hardloopskills van Borrie bij probeerden te houden op Golden Joshi hike tempo.

Na 6 uur lopen en eindelijk op de plek van bivak aangekomen, moesten Taba en Jos nog even de Bus op gaan halen die een lege accu had. (misschien was het toch niet zo handig om de koelbox op de auto aan te sluiten heel de dag). De explorertjes smachtte naar een warme douche en zaten hierna allemaal weer schoon & fris, maar nog enigszins vermoeid aan de heerlijk gezonde wraps maaltijd. De explorers zijn ook onverzadigbaar als het om eten gaat. Het avondprogramma was heel divers, de mannen hadden nog bakken met energie en speelde nog een potje voetbal, de andere childe in de vorm van filmpjes kijken, bijpraten of op hun bedje.

MAANDAG 10 JULI - WILTZ HERE WE COME! (EINDELIJK..)

Geschreven door: Gijs & Jan (aka de tortelduifjes)

KKK: Borre

Op een mooie camping had deze keer niet alleen Taba een waterig-wakker-word-ochtendritueel: Het had de hele nacht volop geregend! Borre was alweer op z'n vroege vogels, z'n boekje aan het lezen en z'n diabetes type 2 aan het bijspijkeren. We hebben na het ontbijt de matjes en slaapzakken opgeruimd en hierna alle gore tenten in Taba z'n achterbak gedonderd. Na een lange tocht van wel 30 uur rijden opgepropt in het busje, was het tijd voor een snuifje aan de Luxemburgse kasteelcultuur. We gingen naar Chateau Beaufort dat volgens Stijn zijn snuggere b*k-kes 'mooi Fort' betekend. Bedankt Stijn! De directeur en Taba hadden na het aftroggelen van studentenkortingen besloten dat het tijd was voor belgeriaans verstoppertje. Gijs was de gelukkige en was zo goed als onvindbaar voor Borrie en de Directeur. Dus na enige tijd besloten we toch maar uit onze verstopplaats te komen.

Na beaufort werd het tijd om naar de Lidl te gaan en in te slaan. Toen gingen we weer in de overvolle bus en de Taba bolide richting Wiltz. Eenmaal aangekomen was het even zoeken naar onze plek, gevonden! We staan op een gemakkelijke afstand van de wc en douches. Ff alles opzetten was ook in rap tempo gedaan. Met alleen een paar kleine spettertjes.

Toen alles gedaan was hadden Gijs en Jan het geniale idee om de hangmat op te hangen, maar natuurlijk doen die 2 nooit eens normaal, dus besloten ze om hem over de beek heen te spannen. Na natte voeten en veel geklooi hing hij eindelijk over het water. Aangezien ze toch al natte voeten hadden, vonden ze het wel leuk om een heel mooie dijk met stroomversnelling te creëren. We noemde het 'de van leerDAM' als eerbetoon aan Floris die ons heeft weggebracht. Na veel gespetter en geplets waren ze wel klaar voor vandaag. Als avondeten hadden we heerlijke chipolata worstjes, met broccoli en aardappels. Na het eten was het tijd voor wat gezelligheid. Zo bleken onze burens echt leuke mensen te zijn. Echt leuk, jaja... Tot diep in de nacht hebben we met hun gepraat.

DINSDAG 11 JULI - APENKOOIEN

Geschreven door: Jos

KKK: Mette

Vandaag stond een heus boomklimparcours op het programma, dus we moesten vroeg op! Dat is best lastig voor explorers na een wilde nacht kampvuren waarbij onze nieuwe buurtjes van top tot teen gekeurd waren. We zaten vlotjes in de auto naar Vianden! Dit idyllische plaatsje ligt best wel een stukje rijden van Wiltz, maar we hadden daar een verrassing voor de explorers: Marnix wachtte ons daar op. Hij ging ons zomerkamp twee dagen verrijken met zijn officiële bestuurlijke aanwezigheid.

In Vianden gingen we met de stoeltjeslift naar boven, althans, de meeste. Mette en John zagen het hoogteverschil toen al niet meer zitten en kozen liever voor een uitputtende wandeltocht de berg op. De andere explorers wandelden vanaf de berg juist naar beneden want het boomklimparcours lag ergens op de helling. We kregen hier kort instructie van een zeeolifant die wel zo sportief was om de cruciale zekeringstechnieken en klimmerij voor te doen. Iedereen kreeg ook zijn gear: alleen Jan was zo handig om zijn echte leeftijd te noemen, en tsja, als je nog geen 16 bent, dan moet je een helm op JAN! Er leek een kleine puberale vulkaanuitbarsting op te komen zetten, maar gelukkig vatte Jan het sportief op: de helm ging op. Dat hij daarna 10x werd teruggefloten door de instructeurs omdat hij te wild over het parcours ging (lees als een geflipte aap), nam hij voor lief: 'als zij willen dat ik een helm draag, dan krijgen ze 'm ook gesloopt terug!'. Iedereen ging vlotjes over het parcours, echt iedereen behalve de Directeur die al zweethandjes en tintelende b*llen kreeg bij het maken van de foto's. Iemand moet toch foto's maken ;). Met Marnix nam hij nog wat extra koffie zodat de cafeïne en daarmee adrenaline door zijn adertjes gierde en als een bezorgde papa instructies de bomen in joeg. Althans dat was achteraf de klacht van de explorers. Het boomklimparcours ging bij iedereen van een leie dakkie: Mette ging als een speer ondanks haar hyperventilatie aanval van te voren, Bo was net groot genoeg voor het enalaatste parcours, Gijs en Jan misbruikte het parcours als matras, Nathan liet zich toch maar weer een man-bun aanmeten om niet met zijn haartjes tussen de kabels te komen, Loes ging stoer voorop en deed alles voor, John haakte na twee parcours af met een blessure, Borre zei dat hij het niet snapte maar ging ook als een trein, Stijn deed net alsof hij het niet spannend vond, Manon trok alleen maar gekke bekken en Erik sloot het treintje telkens af waarbij heel heelveel moest wachten op de sloompies voor hem. Na de opwarmrondes kwam de beloofde 400m zipline. Deze was alleen in 12 stukken geknipt, beetje jammer. Maar toch, lekker hoog, nog hoger zodat de Directeur nog een hartaanvalletjes kreeg. Eind goed al goed, iedereen is nu veilig thuis, dus we hebben het overleefd. Geen 10% verlies dit keer...

Na het klimparcourtje gingen we naar Kasteel Vianden. Ook in dit immense kasteel hebben Belgisch verstoppertje gedaan. Marnix heeft zich verstopt. Het kasteel bleek t*kke groot, dus het duurde even voordat we de tour hadden gedaan en Marnix amper vonden. Loes vond het zo leuk dat ze nog een rondje deed. Het terras in Vianden lonkte, hoewel de chick van het kasteelrestaurant ook best de moeite was. Maar we dwalen af: tijd voor terras! Op het terras konden we even tot rust komen na onze avonturen van de dag. Ondertussen stierven er een aantal wespen. Terug op het kampterrein probeerden we te frituren. De frituurpan opwarmen, ging telkens 2 minuten goed en dan sloegen de stoppen door. Telkens sloegen de stoppen door. Super irritant. Zeker als je net stoer staat te wezen met een frituurpan op een scoutingterrein. Gelukkig was daar Marnix aka chef fourage van de afgelopen scouts-kampen die de aardappelkroketten lekker vet gefrituurd heeft in een koekenpan. 's Avonds nog even gechild bij het kampvuur, met een worstje en biertje van Marnix voor de leiding. Hij mag vaker langskomen!

WOENSDAG 12 JULI - CHILLEN IN WARM WATER

Geschreven door: Stijn

KKK: Jos (bijna met het hoofdje in de vlammetjes)

Alle explorers werden chagrijnig wakker door de (altijd) presente regenbuitjes. Met in hun achterhoofd dat ze vandaag de bekentocht moesten gaan lopen. Het vervelende gevoel daalde door het feit dat zij een half uur langer in hun gevarieerde bedden mochten blijven liggen. Gelukkig zag onze altijd zo verstandige leiding dat er helemaal geen animo was voor een bekentocht. Na een verlaat ontbijt werd ook de explorertjes verteld over de verandering in het programma. Na een fijne, korte inpaksessie vertrok iedereen Inclusief Marnix naar een zwembad in de buurt. Tijdens de rit werd ook gesproken over letterlijk aantrekkelijk witte bomen. Na een waterige autorit, belandde ze in een groter water.

@AquaNat'Our. De mannen waren nog niet zeker over hun seksualiteit en begonnen met douchen in de vrouwen douches. De tijd in het zwembad begon met een heerlijk warm bad. Een aantal explorers en begeleiding waren zo smerig dat ze zelfs even gebruik moesten maken van de sauna. Borre was al dat water snel zat en ging snel gebruik maken van het open Wifi netwerk. Hij ging er ook niet af voor de rest van de middag. Na de sauna probeerde een aantal explorers het discomfort van het koude bad, maar voor heel eventjes. De supersonische glijbaan werd een aantal keer geprobeerd, maar viel zwaar tegen voor de meeste. Door de lage spanningsboog van de mannelijke explorers, besteedde men voornamelijk aandacht aan elkaar en gaven zero Fucks om de omgeving, met als gevolg; een heel zwembad vol huilende kinderen. Disclaimer: geen idee wat dit betekend, maar we hebben ons gedragen. Met uitsluiting van Borre, waren de nette heren van de groep toch geobsedeerd en gefascineerd door het vrouwelijk schoon van het zwembad. Nathan had een totaal niet gerelateerd ongelukje gehad in het zwembad. De zwembroek volbracht zijn functie niet meer en hij was genoodzaakt iets anders te regelen voor zijn pielemuis. Gelukkig kwam onze held Stijn to the rescue en had een reserve #pielemuisbeschermer te leen. Na een lange tijd (4 uur) relaxen in het zwembad zat de tijd erop en was het tijd om terug te gaan naar het kampement. Voor velen van ons was deze autorit met de oogjes gesloten.

Helaas was er terug op de basis een ongewenste verrassing; de partytent die zo professioneel was gerenoveerd diezelfde morgen, was ingestort. Ons baken van droogte was onherroepelijk kapot en afgeschreven. Ondanks de omgeblazen partytent, moest er toch in de open lucht eten bereid worden. Na enorm veel hard geprobeer en gestuntel van onze chef-koks Taba en Bo, was de Directeur het helemaal zat en ging het als wijze pappa zelf afmaken. Ondanks dat Mette de helft van het avondeten probeerden te saboteren, was het als kots uitziende eten toch eetbaar. De rest van de avond, behalve onze Gijs (die spannende dingen aan het doen was met ons blonde buur-meisje) childe we bij het vuur en sloten wij rustig deze dag af.

DONDERDAG 13 JULI - MOUNTAINBIKEN & BBQ!

Geschreven door: Nathan

KKK: geen idee

We stonden vanochtend op in een tamelijk blij, doch trieste emotie. Aangezien wij met onze activiteiten in gedachten vroeg onder de veren vandaan moesten. Dit was een zware opgave, maar we hebben niet opgegeven. De activiteit van vandaag was een moeilijke beproeving om ons een ware explorer te vinden. We stapte in ons grote, noch krappe busje en ik zat met Mara op mijn schoot het avontuur recht in de ogen aan te kijken. Daar gingen we hoor... reden met ons ijzeren kasteel opzoek naar de weg van overwinning. Toen we aankwamen hadden we onze eerste uitdaging al. We hadden geduld nodig... Dat was omdat Jos ons moest verlaten om de ijzeren paarden te halen. deze uitdaging was één van de makkelijkste, wij hebben die daarvoor ook zonder schade beëindigd.

Maar toen kwam de echte uitdaging... Onze reis... Onze tocht.... Ons pad.... Met onze ijzeren paarden reden wij over de weg van avontuur. We kwamen langs vele dorpen& steden die ons veel uitdaging gaven, we hebben ze allemaal doorstaan. Maat als laatste kwamen we toch wel bij onze laatste en moeilijkste barrière. Een ijzeren draak stond voor ons, maar wij als sterk staande groep hebben stand gehouden en hebben het beest verslagen. We maakte er hierna een selfie mee. En onder een regen van kleuren namen wij onze winst en aten wij het feestmaal dat ons werd aangeboden. We besloten de weg naar huis te nemen om uit te rusten van onze lange tocht. Onderweg naar huis kwamen wij een oude man tegen die ons vertelde over een gruwelijk beest in de grotten van de hoogste berg. Een paar helden besloten deze uitdaging aan te gaan en startte de zwaarste klim die ze in hun leven zouden meemaken. Het was een zware en lange klim die leidde door vele landschappen, maar de helden stonden sterk. Ze gingen door, zelfs toen één van hun sterkste kameraden op sterven na dood lag. Ook hij zette door en kwamen uiteindelijk bij de top. Daar zat het monster, op een toren van steen.... In een harnas van metaal.... Maar de helden stonden sterk en wisten het monster gevangen te nemen. Dit zal nu als trofee in onze schuilplaats gehangen worden. Hierna was de tocht nog simpel en kort. Ze hoefden alleen maar terug te keren naar de rest van hun groep en bij een warm kampvuur hun harten te verwarmen. Toen ze bij de groep kwamen, leverden ze hun ijzeren paarden in en maakte ze hun reis naar huis waar ze zich verheugden op de warmte van het vuur en een volle buik. Toen ze dit hadden, waren ze volmaakt en konden ze verder met avonturen, met hun leven en verder met Explorer zijn.

PS: De KKK word voor Nathan, want hij gooit 'soorten' drinken over mensen hun meubelen.

VRIJDAG 14 JULI - NAAR LUXEMBURG IN LUXEMBURG

Geschreven door: Borrie, Erik & Manon

KKK: Nathan

Lief logboek....,

Na een roerige nacht, kwamen onze fixbeertjes Dhr. Van Loenhout & Dhr. Buijs weer aan op het kampement. Ze hadden de hele nacht doorgehaald en de binnenkant van hun eigen tent niet (of nauwelijks) gezien. Omdat Jan en Gijs de hele nacht hadden doorgehaald, hadden zij een puik plan. Ze gingen een grap/prank/grol uithalen bij Nathan. Zeggend dat wij allemaal al aan het ontbijt zaten om 6 uur 's ochtends. Hier konden we allemaal erg om lachen, behalve Nathan. Een ontbijt met wit én bruin brood voor de verandering. Deze maaltijd met deluxe 100% fairtrade Nederlandse chocolade hagelslag.

Na dit heerlijk bevredigend ontbijt, was het de tijd om onze tassen in te pakken. We hadden niet zoveel tijd, want we moesten snel de trein halen. De explorers zijn dit wel gewend van de NS. De treinen in Luxembourg zijn het tegenovergestelde van de NS en nemen bij elk station rustig de tijd voor een plasje en een peukie. Tijdens de 10 uur durende treinreis zagen onze tortelduifjes een schone kans om nog wat van de binnenkant van hun ogen te bekijken. Eenmaal aangekomen op bestemming, liepen we nog een kilometer of 5 naar het centrale afspraakpunt. Hier werd door de directeur verteld wat we moesten doen, terwijl de explorertjes flierefluitend om zich heen stonden te kijken. Hierna splitste de groep uiteen in een mannen en een vrouwen groep. Bij de vrouwengroep was Nathan inbegrepen. De sexy lingerie winkels werden uitgebreid bekeken en bekritiseerd. Nathan wist precies welke kleur er bij welke vrouw past en had zelfs sjans met het Frans sprekende winkelpersoneel. Die hulp van het winkelpersoneel had Loes trouwens niet nodig, zelfs daar hadden wij kledingadviseur Altheer voor. Bij de Hunkemöller ging het pas echt mis, dames in de pashokjes en Nathan dansend door de winkel heen opzoek naar de juiste cupmaatjes. Voor Manon leek het wel uren te duren en wachtte voor de deur met Mara. Na heel wat uurtjes was Nathan zijn kennis over cup maatjes weer wat groter ;).

Ondertussen bij het mannenteam was Borre zijn schulden aan het innen en was de groep zich terug aan het trekken onder een boom. Niet lang daarna werd Manon ook one of the Guys. Iedereen vulde deze tijd op zijn eigen manier in; Borre liep wat zenuwachtige rondjes, Ikki en Chil plande een onverwachtste welpen vergadering, Erik en Stijn gamede een beetje, terwijl Jan rondliep op zijn roze wolk.

Om 16.00 uur was het tijd voor een snuifje cultuur. In de heilige grafkerk werden geen honden toegestaan, dus pappa Borrie paste goed op Mara. Het culturele avontuur eindigde op de mooiste plek van heel Luxemburg centrum en omstreken. De Mac Donalds!! De uitgehongerde explorers stonden te springen voor deze ultravette delicatessen. Op de terugweg in de trein, kregen de tortelduifjes klachten van de opperbaas en bekeken Jan, Gijs, Borre, Nathan, Loes, Manon en Erik de binnenkant van hun oogjes. De energie die Borre kreeg van zijn powernap, reageerde hij af op een boom. Steeds zwaarder geschud beangstigde Taba. Na nog ieder een goede massage te geven, eindigde deze dag met meerdere mensen in meerdere stoelen... wat zal deze avond nog brengen...

Tot morgen lief logboek.

ZATERDAG 15 JULI - HOME SWEET HOME

PS n.a.l.v. vrijdagavond: ter geruststelling op voorgaande en onderstaande hier een toevoeging van de leiding. De avond verliep dol dwaas maar veilig zoals eigenlijk heel het zomerkamp. Misschien nog wel iets doller en dwazer, maarja het was immers de laatste avond. Toen het donker was geworden en het knisperende kampvuurtje ons verwarmden, kwam ook Floris ons verblijden (onze lift voor de terugweg). Zijn aanwezigheid werd juichend ontvangen omdat we zo zijn roaming bundel konden leegtrekken met youtube muziekjes. We draaiden onze held dj Paul maar ook Tina, wass kostte die ** om onze nieuwe Duitse buurtjes te pesten. Andere Duitse grapjes werden vrij snel door de leiding afgekapd omdat de fantasie op hol sloeg. Gijs werd teruggefloten omdat hij toch echt in zijn eigen tent moest slapen. Floris gooide de paraplu van Nathan eerst half in het vuur en daarna vol tegen zijn man-bun. Jan werd opgegeten. De Heilige Maagd Maria waren we tot twee keer toe kwijt, net als onze buurman (??). Er werd heelveel gelachen en nog veel meer slappe opmerkingen gemaakt. Kortom: het was een geslaagde bonte avond.

Geschreven door: Manon

KKK: Floris

Dit laatste spannende verhaaltje van de kampkrant begint op het tijdstip dat de vrijdag over ging naar zaterdag. Veel dingen werden in duo vormen getest. Kan de stoel echt 110 kg houden, hoe zit je het beste samen in 1 stoel en in duo's plassen ('naar de wc') eindigde met de laatste uitdaging; hoe kan je het beste onopgemerkt bij elkaar in de tent kruipen. Door alle potjes Belgisch verstoppertje die we in de kastelen hadden gespeeld, waren we nu toe aan The Next Level. Rond 02.30 uur waren we B & M kwijt.... Joepie! Nog een spelletje Belgisch verstoppertje! De begeleiding, Loes, Mette en Manon gingen met opzoek en vonden ze uiteindelijk bijna in het centrum van Wiltz! Dit was het beste Belgisch verstoppertje spel tot nu toe!

Nu nog een raadsel... Waar waren alle explorers? Na een goede tenten controle door Taba, de Directeur, Floris en de meiden, waren de pappa hartjes weer gerustgesteld en kon iedereen heerlijk gaan 'slapen'.

De nacht was voor de ene wat korter, dan voor de ander, maar om 9 uur precies stonden alle explorers met hun brakke koppen de lieve burens uit te zwaaien. Alle spullen inpakken, even snel ontbijten, tenten inpakken, de bus volladen en met 3 hele rustige auto's richting Rotterdam.

Het was weer een prachtig, sportief, gezellig& romantisch kamp. Van chillend in het zwembad tot het zweet van je lichaam af voelen gutsen bij de mega steile heuveltjes. Maar ook van grote meningsverschillen tot nog hechtere vriendschappen! Het was weer een prachtig kamp, waar Wiltz zijn naam weer waar heeft gemaakt. de grootste complimenten gaan toch wel uit naar de Directeur en Taba die het weer een hele week met al die vervelende pubers wisten uit te houden.

(c) goudhaantje i.s.m. Manon